

Drygt två skolklasser i Lekeberg saknar förutsättningar för att utvecklas enligt deras rättighet i skollagen

ANKOM

2013-04-24

Motion om handlingsplan för identifikation av och stöd för särskilt begåvade elever

Barn och elever ska ges stöd och stimulans så att de utvecklas så långt som möjligt. Det är skollagens kanske viktigaste skrivning. Den gör tydligt att utbildningen ska ta hänsyn till barns och elevers olika behov. Barn är olika. Skolan ska vara en plats för alla. Redan 2010 skrevs det in i skollagen att "Elever som lätt når de kunskapskrav som minst ska uppnås ska ges ledning och stimulans för att kunna nå längre i sin kunskapsutveckling". Trots att det snart har gått nio år har inte Lekeberg anpassat sin skolverksamhet till den nya skollagen. Nationella undersökningar visar att ungefär 92% av särskilt begåvade personer upplevt att de inte fått stöd och förståelse från sin omgivning under sin skoltid. Särskilt begåvade elever kan finnas i alla grupper i samhället.

Skolverket släppte 2015 ett omfattande stödmaterial om särskilt begåvade elever (ca 5% av populationen, dvs ca 50st elever i Lekeberg F-9), men det råder tyvärr fortfarande stor okunskap om särskild begåvning i stora delar av skolvärlden, enligt återkommande vittnesmål i de föräldranätverk som finns. Samma okunskap finns även inom skolorna i Lekeberg, där lärare, rektor och specialpedagoger saknar verktyg, kunskap om och tid för särskilt begåvade barn.

I de fall man har jobbat aktivt med en särskilt begåvad elev så har även övriga elever i klassen visat på en ökad förmåga att nå kunskapsmålen, dvs ett aktivt arbete med särskilt begåvade elever kommer även ge ökad förmåga hos de elever som inte inkluderas i benämningen särskilt begåvade barn.

Skolinspektionen larmade 2016 om att "På en del skolor tycker runt två tredjedelar av eleverna att de får för lite utmaningar" baserat på en enkät med svar från 42 000 niondeklassare. Samma rapport visar att en tredjedel av pedagogerna i grundskolan tycker att det är viktigt att eleverna får vänta in varandra så att alla kan gå framåt tillsammans. Problemet är så allvarligt att bristande utmaningar listades överst på Skolinspektionens lista över utvecklingsbehov i deras efterföljande årsrapport och i rubriken till generaldirektörens krönika om årsrapporten.

Hårdast drabbade blir förstås de särskilt begåvade eleverna, som får ännu mindre andel utmaningar och dessutom är mer beroende av utmaningar för sitt välbefinnande. Att år efter år vänta in andra elever tar inte bara ifrån dem möjligheten att utveckla studieteknik och frustrationstolerans, för det som tänjer deras kapacitet, utan leder ofta till utåtagerande eller inåtvändhet. Det hör inte till ovanligheten att barnen blir hemmasittare och många presterar t.o.m. under snittet i skolan. Det framförs ibland argument på temat att särskilt begåvade barn måste hållas tillbaka av rättviseskäl och för att andra barn inte ska bli av med ett användbart draglok och kanske även en gratis hjälplärare i klassen, men de kan lika gärna bli ett stökigt stormoment om de inte ges samma rätt som andra elever att få den undervisning som de har behov av. Ett stormoment som ofta hanteras genom att tillföra resurser, som i många fall istället hade avhjälpits genom rätt kunskap och verktyg hos lärarna och skolledningen.

För en del särskilt begåvade elever "krävs ofta en större organisatorisk flexibilitet än vad en lärare kan hantera inom klassen", enligt Skolverkets stödmaterial, så därför kan ansvaret inte lämpas över på den enskilda läraren. Av föräldranätverken framgår att det i många fall inte ens räcker till med de spetsutbildningar som finns och dessutom behövs stora anpassningar redan i lägre årskurser. Det berättas även om hur tandlöst dagens sanktionssystem är i praktiken, så det går tyvärr inte att luta sig tillbaka och tro att allt redan är löst i och med det regelverk som är på plats, ansvar som är utdelat

Drygt två skolklasser i Lekeberg saknar förutsättningar för att utvecklas enligt deras rättighet i skollagen

och information som finns tillgänglig för den aktive. Med utgångspunkt i en handlingsplan i kommunen behöver inte minst kunskap spridas och attityder lyftas till ytan och arbetas med.

Genom att ta fram och arbeta med en handlingsplan, kan skolan få kunskap, verktyg och förutsättningar för att på ett effektivt sätt ge särskilt begåvade barn det stöd de har rätt till. Ett stöd som rätt utformat kan ge en effektivare och attraktivare skola, med högre kvalitet för alla elever där Lekeberg kan vara en god förebild för andra kommuner.

Med bakgrund i ovan yrkar Moderaterna i Lekeberg på att:

Kommunfullmäktige i egenskap av skolhuvudman uppdrar åt Kultur- och bildningsnämnden att man inom Lekebergs kommun med utgångspunkt i SKLs "Handlingsplan särskilt begåvade barn och elever 2016", utvecklar och implementerar en handlingsplan för hur särskilt begåvade elever i kommunen ska identifieras och få sina behov uppfyllda. SPSM kan kontaktas som stöd i arbetet samt riksförbundet för särskilt begåvade barn kan bistå med kunskap och hjälp.

För Moderaterna i Lekeberg 2019-04-23

